

Tekst 1.

PERNILLE:

Den der vil spille nogen et puds, må først sørge for at være i kridthuset, hos dem hun vil narre.

Hvis et herskab i et hus er gudfrygtigt, så er alle husets tjener også gudfrygtige. Når en stor herrers geni er at støje over slet intet, ja så ser man også tjenerne puste og tørre sveden af sig, skønt de intet fortager sig.

En dygtig tjener, der vil lave narrestreger, må først studere sit herskabs natur og derpå være som dem. Dette har jeg lært og derfor er jeg den der støjer mest og udretter mindst af alle. Når herren klager over sit arbejde, klager jeg med. Når han støjer, støjer jeg med. Når han tør´ sveden af sig, tør´ jeg med; og når han for sine forretningers skyld finder det tilrådeligt at give sin datter bort til en bogholder, roser jeg et sådant parti, skønt jeg i mit hjerte er så meget imod det, at om I selv jomfru, blev skør nok til at ville tage en sådan mand, skulle ingen være mere jeres fjende end jeg.

Lad sådan en slyngel gifte sig med et gammelt blækhorn. Er han skabt til at ligge i sådan en jomfrus arm, og er I skabt til at være madam bogholder?